

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Beckett, Francis FRA: Lange, Julius Henrik (1895-02-15)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Beckett, Francis FRA: Lange, Julius Henrik (1895-02-15)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 319. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000300.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL KUNSTHISTORIKEREN F. BECKETT (i

Florents

).

Kbhvmn., 15. Febr. 1895.

Kære Beckett!

Tak for Deres Brev! Mit Ildebefindende er nu »en saga blott« — indtil det kommer igen; thi det var ganske rigtig af samme Slags som det, jeg havde i Florents, og synes at ville gæste mig med et Par Maaneders Mellem-s. 320rum (jeg har ogsaa havt det tiere); men sligt er ikke en værdig Forhandlingsgenstand, da det vistnok intet har at betyde.

Jeg vilde meget beklage, om De ikke kom til Rom og enkelte andre af de sydligere Byer; men naar man netop har havt Uheld og ikke faar sine Penge rigtig tilsendt, saa er det da et Held i Uheldet, at Opholdet i Florents derved bliver forlænget. Det forekommer mig endogsaa, at et Par Maaneders forlænget Ophold dernede maa kunne blive særlig frugtbart ikke alene for det, som De tænker paa at give ud ¹, men ogsaa med Hensyn til at tage ind. Naar De forud er saa godt orienteret, maa det jo falde Dem langt lettere at accentuere Deres Opgaver — og Opgaver kan man jo aldrig mangle i en saadan Verdens-Hovedstad for Kunsten. Summa summarum: jeg misunder Dem.

Jeg er nu begyndt paa Universitetet at læse over den italienske Billedkunsts Udvikling fra det 13. til det 16. Aarh., og jeg er begyndt med et stuvende fuldt Auditorium, hvilket aldrig er hændt mig før. De vil indrømme, at det ikke godt gaar an rent at eliminere gamle Mester Giotto af denne Udvikling: den gamle Herre kunde, af Interesse for sit Ry i Nordeuropa, lægge Sag an imod mig for Kunsthistoriens Højesteret og vilde ganske sikkert vinde Processen. Men vi kunne sige til hinanden som Hesten i Speckters Fabel siger til den artige Spurv, der beder om at maatte pikke et Korn af dens Krybbe:

Tag, kære Fugl, saa meget du vil:

Der er nok til os og mere til!

Jeg bliver da ogsaa nødt til at sige noget om Giotto i den store Bog, De véd nok.

Mit slettere Jeg føler en Slags Skadefryd over, at De ogsaa har en stræng Vinter nede i Florents: vi maa her Dag ud og Dag ind trækkes med 10—12 Graders Kulde; og Regn, som De har faaet, vilde her være et Mirakel. Men mit bedre Jeg ønsker Dem alligevel, at Firenze snart vil svare bedre til sit Navn og Italien til sit By, og at De maa faa det rigtig godt og smukt dernede: der er jo intet i Vejen for, at Slutningen af Februar kan s. 321blive et rent Foraar. Fremdeles vil jeg ønske, at Folkethinget vil komme til Fornuft til 3dje Behandling af Finansloven og bevilge en lille Skilling til Afstøbninger.

Vær saa elskværdig at skrive lidt jævnlig til mig! Hvis De nogensinde gæster Padua, vilde jeg gerne bede Dem efterse en Enkelthed for mig.

Venlige Hilsener og gode Ønsker fra

Deres

Jul. Lange.